

3. *Ковтун В. С.* Практика застосування інтерактивних комп'ютерних програм як засобу навчання та контролю при викладанні німецької фахової мови економіки студентам КНЕУ. //Індивідуалізація навчального процесу як провідна складова модернізації вищої економічної освіти. Збірник матеріалів науково-методичної конференції 31 січня — 2 лютого 2006 року у двох томах, том 2. КНЕУ 2006, Київ// С. 163 — 165.

4. *Ковтун В. С.* Структура та зміст інтерактивного практикуму з німецької фахової мови економіки. // Теоретичні та практичні підходи до впровадження нового покоління освітньо-професійних програм і навчальних планів підготовки фахівців: шляхи розвитку: Збірник матеріалів науково-методичної конференції 6-8 лютого 2007 року. Частина друга. — К.: КНЕУ, 2007. — С. 782—788.

5. Anwendung von interaktiver Lernsoftware im Deutschunterricht im Fachbereich Deutsch für Wirtschaftsstudenten. Міжнародна наукова конференція «Німецько-українські міжмовні стосунки (Міжкультурна комунікація і лінгвістика)». — К.: КНЛУ, 12.10.2007 (здано до друку).

[Metadata, citation and simulation](#)

ory of Vadym Hetman Kyiv National Economic University

Г. О. Копил, старш. викл.,
кафедра німецької мови

ДИДАКТИЧНА РОЛЬ АУДИТИВНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ У ФОРМУВАННІ ІНТЕРКУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Іноземна мова відноситься до тих дисциплін, викладання яких ґрунтується на принципі наочності, тому неможливо навчити іноземної мови без застосування ТЗН, особливо аудитивних. До того ж, застосування аудіоматеріалів на заняттях з іноземної мови є особливо важливим та необхідним у контексті формування інтеркультурологічної компетенції, оскільки сприяє тренінгу комунікативних умінь та навичок, необхідних для міжкультурного ділового спілкування. У свою чергу зауважимо, що інтеркультурологічна компетенція визначається нами як інтегративна якість особистості, що передбачає усвідомлення мотивів професійної діяльності та визначення пріоритету інтеркультурологічних знань, умінь для професійного розвитку й самоудосконалення; інтегрує в собі знання, уміння і навички фахівця у галузі міжна-

родної економіки, які дозволяють швидко та ефективно здійснювати професійну діяльність в умовах міжкультурного діалогу на *інформаційно-перцептивному* (здатність розпізнавати та інтерпретувати інтеркультурологічні аспекти та творчо реагувати на них) та *операційно-дієвому* (уміння застосовувати інтеркультурологічні знання у міжкультурному діловому спілкуванні) рівнях.

Аудіювання — це розуміння сприйнятого на слух мовлення, причому аудіювання і говоріння — це дві сторони усного мовлення. Аудіювання завжди було зручним, ефективним засобом вивчення іноземної мови, на який у процесі формування інтеркультурологічної компетенції покладається особливі завдання. Як відомо, аудіозасіб як ТЗН іноземної мови стоїть на першому місці. Аудіювання може бути також засобом мотивації навчальної діяльності студентів у зв'язку з наступним: надання майбутнім фахівцям мовленнєвих зразків ділового спілкування, які з першого прослуховування не завжди бувають зрозумілими (часто через наявність у тексті місцевого діалекту і невміння розпізнавати та інтерпретувати інтеркультурологічні аспекти); демонстрування зразків підприємницької культури ділових людей країни, мова якої вивчається, що формує у студентів бажання оволодіння цією культурою). Цінність аудіоматеріалу для занять з вказаною метою полягає в тому, що відбувається, по-перше, презентація мовно-мовленнєвої інформації в оригіналі, по-друге — завдяки цій інформації розуміння інтеркультурологічних аспектів підприємницької культури іноземних ділових партнерів.

З чотирьох мовних форм комунікації домінує слухання: (слухання — 42 %, говоріння — 32 %, читання — 15 %, письмо — 11 %). Розуміння почутого відноситься до важливих передумов в оволодінні мовленням. Воно проходить на різних рівнях: акустично-фонетичному, синтаксичному, лексично-семантичному та контекстуальному. З метою формування інтеркультурологічної компетенції основна увага акцентується на розумінні почутого в межах контекстуального рівня.

Комунікативний процес між людьми до моменту прийняття рішення по суті є явищем взаємодії мовних засобів — слів, зворотів, від розуміння яких залежить, власне, успіх переговорів та співпраці. Стає очевидним, що під час міжкультурної комунікації одні знання іноземної мови ще не дають бажаного успіху. Фахівець, на нашу думку, може розраховувати на успіх, якщо він володіє інтеркультурологічною компетенцією, що дозволяє йому розуміти міжкультурні аспекти (вербальні й невербальні) та уможливлює застосування інтеркультурологічних знань у міжкуль-

турному діловому спілкуванні, а саме: розуміння позиції співрозмовника, уміння уявляти себе на його місці, розмовляти з ним за його правилами зі своєю метою; передбачати конфліктні ситуації на міжкультурному підґрунті та запобігати їм; критично оцінювати своє мовлення та ділову поведінку (на доречність та доцільність); налагоджувати довірливий контакт зі співрозмовником, створювати атмосферу діловитості, порозуміння, професійно та компетентно досягати поставленої мети.

З огляду на вказане можна стверджувати, що робота зі звуковим текстом має один із найвищих ступенів складності, який потребує за певних педагогічних умов достатньої бази знань студентів, а саме — фахових знань та досконалого володіння іноземною мовою. Це дає можливість концентрувати увагу студентів не лише на граматичних та лексичних аспектах у тексті, а й на контекстуальних та інтерпретаційних, що в цілому сприяє збагаченню та формуванню професійної компетентності майбутніх фахівців з міжнародної економіки.

*Т. В. Копитько, старш. викл.,
В. А. Лобанова, старш. викл.,
кафедра іноземних мов ф-та маркетингу*

КРИТЕРІЇ РОЗРОБКИ ТЕСТІВ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАЇЬ ПРИ НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ У ВНЗ

Процес контролю — це один з найбільш трудомістких і відповідальних етапів у навчанні. У педагогічному процесі розрізняють кілька видів контролю: попередній (діагностичний), поточний, тематичний, рубіжний (модульний), підсумковий. Деякі із цих видів, зокрема, модульний і підсумковий контроль, є стандартизованими й повинні розроблятися централізовано, включаючи в себе всі науково-обґрунтовані етапи створення педагогічного тесту.

Тестові завдання для поточного контролю знань, як правило, складаються самим викладачем. Значення такого виду конт-